DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 20 sierpnia 1974 r. Nr 10 Poz. 64—75

TREŚĆ:

64

ZARZĄDZENIE Nr 79/74

Wojewody Gdańskiego

z dnia 28 maja 1974 r.

w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dzierzgonia w powiecie sztumskim.

Na podstawie art. 23 ust. 1 w związku z art. 24 i 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) postanawia się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Dzierzgonia, składający się:

a) z rysunku planu w skali 1 : 2000, obejmującego obszar miasta w granicach administracyjnych;

b) z części opisowej tego planu, zawierającej ustalenia realizacyjne stanowiące integralną część planu.

§ 2.

Naczelnik Powiatu Sztumskiego wyda Wydziałowi Gospodarki Komunalnej, Przestrzennej, Ochrony Środowiska i Komunikacji Urzędu Powiatowego polecenie aby:

1) umożliwił zainteresowanym zapoznanie się z zasadami ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dzierzgonia oraz udzielał im niezbędnych informacji dotyczących tego planu — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy,

2) spowodował wywieszenie odpisu niniejszego zarządzenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Dzierzgoń.

§ 3.

Wydział Gospodarki Przestrzennej, Komunalnej, Geologii i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego ogłosi w lokalnym czasopiśmie informację o zatwierdzeniu ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dzierzgonia.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr 272/XXXVI/63 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 3 października 1963 r. w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dzierzgonia (Dz. Urz. WRN z 1964 r. Nr 7, poz. 41).

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Wojewoda
H. Śliwowski

65

ZARZĄDZENIE Nr 80/74

Wojewody Gdańskiego

z dnia 28 maja 1974 r.

w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Nowego Dworu Gdańskiego.

Na podstawie art. 23 ust. 1 w związku z art. 24 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu prze-

strzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) postanawia się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Nowego Dworu Gdańskiego, składający się:

a) z rysunku planu w skali 1 : 2000, obejmującego obszar miasta w granicach administracyjnych;

b) z części opisowej tego planu, zawierającej ustalenia realizacyjne stanowiące integralną część planu.

§ 2.

Naczelnik Powiatu Nowodworsko-Gdańskiego, wyda Wydziałowi Gospodarki Komunalnej, Przestrzennej, Ochrony Środowiska i Komunikacji Urzędu Powiatowego polecenie by:

1) umożliwił zainteresowanym zapoznanie się z zasadami ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Nowego Dworu Gdańskiego oraz udzielał im niezbędnych informacji dotyczących tego planu — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy;

2) spowodował wywieszenie odpisu niniejszego zarządzenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Nowy Dwór Gdański.

§ 3.

Wydział Gospodarki Przestrzennej, Komunalnej, Geologii i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego ogłosi w lokalnym czasopiśmie informację o zatwierdzeniu ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Nowego Dworu Gdańskiego.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr 98/XV/62 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 2 kwietnia 1962 r. w sprawie zatwierdzenia planu ogólnego miasta Nowego Dworu Gdańskiego (Dz. Urz. WRN z 1963 r. Nr 2, poz. 11).

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Wojewoda
H. Śliwowski

66

ZARZĄDZENIE Nr 20/74

Naczelnika Powiatu w Kościerzynie

z dnia 30 kwietnia 1974 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsiach Lipusz i Dziemiany w powiecie kościerskim.

Na podstawie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarach wsi na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że na podstawie art. 8 ust. 1—3 powołanej ustawy o terenach budowlanych przechodzą na własność Państwa:

1) grunty we wsi Lipusz — przeznaczone szczegółowym planem zagospodarowania przestrzennego na cele budownictwa — określone w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

2) grunty we wsi Dziemiany o łącznej pow. 0,144 ha, składające się z działki oznaczonej numerem geodezyjnym 67/3 o pow. 0,062 ha, stanowiącej własność Heleny i Franciszka Lidtke, wpisanej w księdze wieczystej kw 4540 oraz działki geodezyjnej oznaczonej numerem 62/3 o pow. 0,082 ha, stanowiącej własność Gertrudy Kaszubowskiej, wpisanej w księdze wieczystej kw. 2881.

§ 2.

Odszkodowanie za grunty przejęte na własność Państwa we wsiach Lipusz i Dziemiany (§ 1) ustali i wypłaci uprawnionym osobom według właściwych przepisów Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Powiatowego w Kościerzynie.

§ 3.

Objęcie w faktyczne władanie Państwa gruntów przejętych na jego własność we wsiach Lipusz i Dziemiany nastąpi w terminie określonym obwieszczeniem Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Powiatowego w Kościerzynie.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Naczelnik Powiatu
W. Cerowski

Załącznik do zarządzenia Nr 20/74
Naczelnika Powiatu w Kościerzynie
z dnia 30 kwietnia 1974 r.

W Y K A Z

gruntów (działek budowlanych) przejmowanych na własność Państwa we wsi Lipusz w powiecie kościerskim przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe pozarolnicze.

Lp.	Imiona i nazwiska właścicieli gruntów	Numery ksiąg wieczystych	Numery rejestrów gruntów	Numery działek	Powierzchnia w ha
1	Zbigniew Jeżdżewski	7865	358	377	0,107
2	Mieczysław Dunajski	19	156	381	0,094
		19	154	387	0,190
		19	154	394/2	0,016
		19	154	399	0,105
		19	154	400	0,110
		19	154	401	0,126
		19	154	402	0,108
		19	154	411/7	0,088
3	Telesfor Kozłowicz	6270	330	173	0,149
4	Jan Treder	6274	328	156	0,126
5	Augustyn Pozorski	6916	318	183	0,126
6	Leon Tusk	6219	323	192	0,146
7	Jan Majkowski	5707	284	197	0,159
8	Bronisław Modrzejewski	5710	285	199	0,142
9	Klara Mazurowska	5689	261	208	0,140
10	Edmund Jan Spiczak — Brzeziński	6641		446/1	0,310

67

ZARZĄDZENIE Nr 32/74

Naczelnika Powiatu w Kościerzynie

z dnia 11 czerwca 1974 r.

w sprawie zwalczania zgnilca złośliwego pszczół.

Na podstawie art. art. 2, 25 i 26 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) oraz § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 września 1946 r. o włączeniu zgnilca amerykańskiego,

zgnilca europejskiego i choroby roztoczowej pszczół do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i o zwalczaniu tych chorób (Dz. U. Nr 54, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się okręg zagrożenia zgnilcem złośliwym pszczół, obejmujący wsie: Lipusz (wraz z przyległymi wybudowaniami), Lipuska Huta, Borowiec i Szklana Huta.

§ 2.

W okręgu zagrożonym ustala się następujące zasady postępowania:

1) przy drogach na granicy okręgu zagrożenia Urząd Gminy w Lipuszu umieści tablicę z wyraźnym i trwałym napisem zgnilec amerykański pszczół — wprowadzanie, przewozy i wywożenie pasiek wzbronione".

2) wstęp do pasiek jest wzbroniony osobom niepowołanym za wyjątkiem posiadacza pasieki, lekarza weterynarii, delegowanego kontrolera higieny pasiek lub zootechnika pszczelarstwa oraz osób, którym powierzono opiekę lub oprzątanie pasiek,

3) o zauważeniu objawów, wzbudzających podejrzenie zachorowania czerwiu należy zgłosić Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii, a pasiekę tak zabezpieczyć, aby nie stała się ona źródłem zarazy dla sąsiednich pasiek.

§ 3.

Zobowiązuje się właścicieli pasiek podejrzanych o choroby do:

a) zabezpieczenia przed dostępem pszczół — pni pszczelich lub ich części, żywe lub martwe pszczoły, czerw, węze lub części i odpadki węzy, wosk, miód, niezajęte ule, narzędzia i sprzęt pszczelarski,

b) niewprowadzania do pasieki nowych pszczół i niewyprowadzania z pasieki pszczół, produktów pszczelnych, jak również sprzętu i narzędzi pszczelarskich, z którymi pszczoły w pasiece miały styczność,

c) niedopuszczania do pasiek osób niepowołanych,

d) niedokarmiania pszczół miodem pochodzącym z zakażonych roi zgnilcem nawet po przegotowaniu.

§ 4.

Wywóz z okręgu zagrożonego lub wwóz pasieki na pożytki w okręgu zagrożonym jest zakazany i tylko w wyjątkowych wypadkach może być dokonany za zezwoleniem Powiatowego Lekarza Weterynarii pod warunkiem, że pasieka na 2 godziny przed wywozem zostanie zbadana przez tego lekarza i uznana za niepodejrzaną.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karze grzywny do 1.500 zł stosownie do art. 98 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami).

§ 6.

Wykonanie zarządzenia powierza się Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podania do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości i wymaga ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Naczelnik Powiatu
W. Cerowski

68

ZARZĄDZENIE Nr 27/A/74

Naczelnika Powiatu w Lęborku

z dnia 10 czerwca 1974 r.

w sprawie warunków i częściowego zakazu hodowli niektórych zwierząt gospodarskich i futerkowych oraz drobiu na obszarze miast Lęborka i Łeby.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości nieruchomości (Dz. U. Nr 40, poz. 306; zmiany w Dz. U. z 1960 r. Nr 14, poz. 81) oraz zgodnie z instrukcją Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia 3 maja 1961 r. w sprawie warunków sanitarnych dla hodowli zwierząt futerkowych (M.P. Nr 38, poz. 178) a także z uchwałą Nr 54/584/71 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 2 lutego 1971 r. w sprawie ustalenia wytycznych dla prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych województwa gdańskiego co do wydawania przez te prezydia przepisów określających warunki oraz wprowadzających ograniczenia lub zakazy chowu zwierząt w miastach i osiedlach tego województwa, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą warunków sanitarnych i częściowego zakazu hodowli zwierząt gospodarskich i futerkowych na terenie miast Lęborka i Łeby.

§ 2.

Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:

1) o „hodowli" — należy przez to rozumieć zarówno hodowlę w ścisłym znaczeniu tego słowa, jak również wszelkie inne formy utrzymywania lub przetrzymywania zwierząt;

2) o „hodowli przydomowej" — należy przez to rozumieć hodowlę prowadzoną na małą skalę przez osobę fizyczną dla własnych potrzeb tej osoby i jej domowników, bez zatrudniania pracowników najemnych;

3) o „hodowli przemysłowej" — należy przez to rozumieć hodowlę prowadzoną na większą skalę w celu uzyskania z niej zwierząt lub produktów zwierzęcych na sprzedaż, a w szczególności hodowlę obejmującą ponad 15 sztuk samic stada podstawowego zwierząt futerkowych lub 200 sztuk drobiu bądź hodowlę, w której stale zatrudniani są pracownicy najemni;

4) o „hodowcy" — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub zespół osób fizycznych — zarówno posiadający jak i nie posiadający osobowości prawnej — utrzymujący lub przetrzymujący zwierzęta.

§ 3.

Hodowla zwierząt powinna być usytuowana i prowadzona w taki sposób aby nie pogarszała warunków zdrowotnych jego otoczenia, nie powodowała zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody oraz nie sprowadzała innych istotnych uciążliwości dla ludzi przebywających w miejscach pubilcznych, przeznaczonych na stały pobyt ludzi lub bezpośredniej bliskości tych pomieszczeń bądź obiektów — a nadto odpowiadać warunkom szczególnym określonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 4.

1. Zabrania się zanieczyszczania podwórzy domów mieszkalnych, ulic i innych miejsc publicznych wydzielinami zwierząt, przeznaczoną dla nich karmą lub ściółką, odpadkami bądź innymi nieczystościami pochodzącymi z hodowli.

2. Pomieszczenie dla zwierząt, teren hodowli i bezpośrednie jego otoczenie powinno być utrzymywane w należytej czystości.

§ 5.

1. Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich i futerkowych oraz dla drobiu powinny być dostatecznie widne i zabezpieczone przed dostępem gryzoni, posiadać nieprzepuszczalne podłoże (klepisko, posadzkę lub tym podobne), a w oknach siatki przeciw muchom. Pomieszczenia te powinny być przynajmniej dwa razy w roku bielone wapnem oraz odszczurzane i odmuszane w okresie wiosny, lata i jesieni.

?. W przypadkach gdy z pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, gnojówka nie może być usuwana za pomocą odpowiednich urządzeń kanalizacyjnych — zabezpieczających miejską sieć kanalizacyjną przed zamuleniem lub zatkaniem jej przewodów oraz przed uszkodzeniem albo niedopuszczal-

nym zanieczyszczeniem — powinna ona być odprowadzana krytymi rowkami ściekowymi do kompostowni, krytych studzienek gnojówkowych lub dołów kloacznych. Rowki ściekowe powinny być urządzone i prowadzone w taki sposób aby odprowadzana nimi gnojówka nie powodowała zawilgocenia ścian budynków, ich fundamentów, murów i tym podobnych urządzeń.

§ 6.

Wydzieliny zwierząt, obornik, odpadki i inne nieczystości pochodzące z hodowli, gromadzone poza pomieszczeniami w budynkach dla zwierząt, powinny być składowane w miejscach o nieprzepuszczalnym podłożu, oddalonym co najmniej o 50 m od budynków lub innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz od miejsc publicznych — i co 10 dni odkażane wapnem.

§ 7.

1. Wybiegi (okólniki) zwierząt gospodarskich, futerkowych i drobiu powinny być ogrodzone siatką drucianą lub innym odpowiednim ogrodzeniem — w sposób uniemożliwiający przedostanie się zwierząt (ptactwa) na ulicę, podwórze domów mieszkalnych oraz do innych miejsc nie przeznaczonych dla nich.

2. Ogrodzenia, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do hodowli zwierząt futerkowych określonych w § 8, ust. 2 pkt 1—3, powinny mieć wysokość wynoszącą co najmniej 1,50 m.

3. Zaleca się, by obiekty i tereny przeznaczone na hodowlę zwierząt określonych w ust. 1 były otoczone krzewami lub drzewami i posiadały tak zwaną zieleń wewnętrzną.

§ 8.

1. Budynki oraz inne obiekty i tereny przeznaczone na hodowlę zwierząt futerkowych, gospodarskich i drobiu powinny być usytuowane w taki sposób, aby były otoczone strefą ochronną pozbawioną budynków mieszkalnych i innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi — z wyjątkiem domu jednorodzinnego hodowcy, którą ustala każdorazowo Państwowy Inspektor Sanitarny dla powiatu lęborskiego w Lęborku.

2. Szerokość pasa strefy ochronnej, o której mowa w ust. 1, mierzona od budynku bądź obiektu (ust. 1) położonego najbliżej hodowli, którego ma chronić ta strefa, do najbardziej wysuniętego w jego stronę pomieszczenia, klatki lub wybiegu dla zwierząt powinna wynosić co najmniej:

1) przy hodowli lisów:
   a) 50 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk;
   b) 100 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 10 sztuk;
   c) 150 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;

2) przy hodowli norek, tchórzofretek, junotów, szopów, praczy i oposów:
   a) 20 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk;
   b) 50 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;
   c) 100 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk;

3) przy hodowli nutrii:
   a) 10 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk;
   b) 20 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;
   c) 70 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk;

4) przy hodowli świń, kóz, owiec, krów i koni do 2 sztuk oraz drobiu do 10 sztuk:
   a) 10 m — od domów jednorodzinnych,
   b) 20 m — od jednokondygnacyjnych domów wielorodzinnych,
   c) 50 m — od wielokondygnacyjnych domów wielorodzinnych i innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

3. Wymieniony w ust. 1 organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej może w przypadkach uzasadnionych względami higieniczno-sanitarnymi czynić odstępstwa od wymaganej szerokości strefy ochronnej dla hodowców zwierząt określonych w ust. 2 pkt 4.

4. Hodowla zwierząt futerkowych, gospodarskich lub drobiu na większą skalę od wynikającej z postanowień zawartych w ust. 2 może być prowadzona wyłącznie na warunkach określonych dla danej hodowli indywidualnie przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w porozumieniu z Powiatowym Lekarzem Weterynarii.

§ 9.

Zwierzęta futerkowe, o których mowa w § 8 ust. 2, pkt 1—3, mogą być utrzymywane jedynie w pomieszczeniach przeznaczonych wyłącznie dla nich, a karma dla tych zwierząt powinna odpowiadać wymogom sanitarnym i weterynaryjnym.

§ 10.

Hodowla zwierząt futerkowych, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 1—3, powinna posiadać własne źródło wody zdatnej do picia albo łatwy dostęp do źródła wody.

§ 11.

W każdej hodowli zwierząt futerkowych określonych w § 8 ust. 2 pkt 1—2 powinna znajdować się książka kontroli sanitarnej prowadzona stosownie do wymogów zawartych w zarządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie książek kontroli sanitarnej (Monitor Polski z 1955 r. Nr 3, poz. 42).

§ 12.

1. Zabrania się hodowli:

1) zwierząt futerkowych i gospodarskich:
   a) w lokalach mieszkalnych i innych pomieszczeniach nie przystosowanych do tego celu;
   b) na terenie obiektów reprezentacyjnych i zabytkowych będących nieruchomościami lub ich częściami składowymi, a nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych (budowlanych lub ogrodniczych);
   c) na terenach ujęć wodnych i w strefach ochronnych tych ujęć;

2) zwierząt futerkowych określonych w § 8 ust. 2 pkt 1—3 w odległości mniejszej niż 300 m od budynków lub innych obiektów, w których znajdują się zakłady służby zdrowia, zakłady wychowawcze dla dzieci i młodzieży (jak domy dziecka, żłobki, przedszkola, internaty), wytwórnie lub przetwórnie środków spożywczych, sklepy spożywcze, zakłady żywienia zbiorowego, zakłady prowadzące działalność w zakresie upowszechniania kultury lub działalność rozrywkową, ośrodki wypoczynkowe i turystyczne,

3) zwierząt futerkowych, bydła, trzody chlewnej, owiec, kóz, koni i innych zwierząt jednokopytnych oraz drobiu — na nieruchomościach położonych przy następujących ulicach:
   a) w LĘBORKU — Czołgistów, Jagiellońskiej, 1-Maja, Boh. Stalingradu, B. Bieruta, C. Skłodowskiej, M. Reja, Placu Pokoju, Kasprzaka, M. Orzeszkowej, Korczaka, M. Konopnickiej, P. Findera, F. Dzierżyńskiego, Basztowej, H. Derdowskiego, Młynarskiej, J. Długosza, L. Waryńskiego, A. Grottgera, Placu Spółdzielczym, Przymurnej, A. Mickiewicza, M. Fornalskiej, J. Styki, Przyzamcze, J. Paderewskiego, Gdańskiej, Kossaka (od Gdańskiej do Rejonu Eksploatacji Dróg Publicznych), Al. Wolności, Placu Kopernika, W. Łokietka, Placu Piastowskim, Boh. Westerplatte, Zwycięstwa, I Armii Wojska Polskiego, 15-Grudnia, Warszawskiej, Dworcowej, 10 Marca, Grunwaldzkiej, Jedności Robotniczej, H. Sienkiewicza, B. Krzywoustego, W. Wasilewskiej, Dygasińskiego, J. Marchlewskiego, F. Chopina, Targowej, Szpitalnej, Ludm. Różyckie-

go, Marcinkowskiego, S. Okrzei, M. Mireckiego, Placu Młodzieży, J. Słowackiego.

b) w ŁEBIE — T. Kościuszki od nr 2 do 28 i od nr 29 do nr 116, A. Abrahama, H. Derdowskiego, W. Wróblewskiego, L. Waryńskiego, Nad Ujściem, 1000-lecia, Al Wojska Polskiego, Al. Brzozowa, Zdobyczy Robotniczej, J. Marchlewskiego, F. Dzierżyńskiego, Leśnej, Okrzei, J. Matejki, Szkolnej, W. Wasilewskiej, Obrońców Westerplatte, Morskiej, Pocztowej, 1-Maja, Bieruta, Grunwaldzkiej, R. Luksemburg, Powstańców Warszawy, M. Kopernika, H. Sienkiewicza, L. Teligi, 10 Marca, Wybrzeża, Turystycznej, Babka, K. Świerczewskiego, Wery Kostrzewy, Pl. Dworcowym, Zielonej.

2. Wyznacza się teren przeznaczony pod hodowlę zwierząt futerkowych w rejonie aktualnego wysypiska śmieci oraz na terenie oddalonym około 500 m w kierunku zachodnim od skrzyżowania dróg Lębork—Łeba z drogą do miejscowości Żarnowska.

§ 13.

1. Osoby przetrzymujące zwierzęta określone w § 12 pkt 1 w miejscowościach określonych w tym punkcie (lit. a, b, c) obowiązane są usunąć je z tych miejsc w terminie do dnia 30 listopada 1974 r.

2. Osoby prowadzące hodowlę zwierząt, o których mowa w § 12 pkt 2 i 3, w miejscach określonych w tych punktach powinny w terminie do dnia 31 sierpnia 1974 r. zlikwidować hodowlę lub przenieść ją do miejsc gdzie hodowla jest dozwolona po uprzednim zapewnieniu warunków dla hodowli zgodnie z określonymi przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy hodowli (utrzymywania lub przetrzymywania) zwierząt:

1) przebywających w zakładach weterynaryjnych,
2) pozostających we władaniu jednostek lub instytucji wojskowych, cyrków lub klubów sportowych,
3) utrzymywanych w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych przez osoby, których główną podstawą utrzymania jest takie gospodarstwo, jednakże do hodowli w tych gospodarstwach zwierząt futerkowych, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt. 1—3 zastosowanie mają postanowienia niniejszego zarządzenia dotyczące hodowli tych zwierząt.

§ 15.

W stosunku do osób naruszających zakazy wprowadzone niniejszym zarządzeniem stosowane będą środki przymusu przewidziane art. 2 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 16.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Naczelnik Powiatu
B. Szymelis

69

ZARZĄDZENIE Nr 79/74

Naczelnika Powiatu w Wejherowie

z dnia 11 czerwca 1974 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnej akcji odszczurzania na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306; zm. Dz. U. z 1960 r. Nr 14, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządza się przeprowadzenie powszechnej akcji odszczurzania na terenie miasta Wejherowa w terminie od dnia 1 listopada do 15 grudnia 1974 r. oraz na terenie miast Rumi i Redy w terminie od dnia 1 marca 1975 r. do 30 kwietnia 1975 r.

§ 2.

Akcja odszczurzania obejmuje wszystkie nieruchomości państwowe, spółdzielcze, instytucji społecznych i osób fizycznych, położone na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy.

§ 3.

Kosztami odszczurzania obciąża się właścicieli nieruchomości. Należności z tego tytułu podlegają egzekucji administracyjnej według zasad przewidzianych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 4.

Odszczurzanie na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy przeprowadzi Gdański Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji — Przedsiębiorstwo Państwowe w Gdańsku-Wrzeszczu, ulica Słowackiego 14.

§ 5.

Zobowiązuje się właścicieli i zarządców nieruchomości do:

1) systematycznego usuwania w nieruchomościach śmieci i odpadów, które stanowić mogą pożywienie dla szczurów; instytucje posiadające odpowiednie środki transportowe dokonają wywozu śmieci własnym transportem,
2) zabezpieczenia magazynów żywnościowych, składów paszy itp. przed dostępem gryzoni.

§ 6.

Zobowiązuje się rodziców i opiekunów dzieci przebywających na terenie miast Wejherowa, Rumi i Redy do pouczenia ich o skutkach zatrucia trucizną na szczury oraz do ścisłego nadzorowania i nie pozostawiania ich bez opieki, a posiadaczy zwierząt domowych — do zabezpieczenia ich w czasie akcji odszczurzania przed zatruciem tą trucizną.

§ 7.

Padłe szczury należy spalić lub zakopać głęboko w ziemi w odległości co najmniej 20 m od źródeł wody zdatnej do picia.

§ 8.

Osoby winne naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 117 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — kodeksu wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114) karze grzywny do 3.000 zł.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Naczelnik Powiatu
H. Pauli

70

ZARZĄDZENIE Nr 38/74

Prezydenta Miasta Elbląga

z dnia 18 czerwca 1974 r.

w sprawie ustalenia stawek odszkodowań z tytułu wywłaszczenia, nabycia lub przejścia na własność Państwa niektórych gruntów niepaństwowych w mieście Elblągu.

Na podstawie art. 8 ust. 9 w związku z ust. 1, 2 i 8 pkt 1 lit. b oraz art. 55 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasa-

dach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64) i § 1 ust. 2 rozporządzenia z dnia 31 stycznia 1961 r. w sprawie określenia wysokości odszkodowania za wywłaszczone grunty w mieście lub osiedlu oraz za ograniczenie prawa własności i za odjęcie lub ograniczenie innego prawa rzeczowego na nieruchomości (Dz. U. Nr 5, poz. 35 ze zm. w Dz. U. z 1966 r. Nr 18, poz. 114) oraz zgodnie z wytycznymi Wojewody Gdańskiego z dnia 22 grudnia 1973 r. dla prezydentów i naczelników miast stanowiących powiaty oraz naczelników powiatów do ustalenia stawek odszkodowań z tytułu wywłaszczenia, nabycia lub przejścia na własność Państwa niektórych gruntów w województwie gdańskim i pismem Wojewody Gdańskiego z dnia 8 czerwca 1974 r. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące stawki odszkodowań w mieście Elblągu z tytułu wywłaszczenia lub przejścia na własność Państwa obszaru gruntów przekraczającego wielkość działki normatywnej przyjętą w danej strefie miasta Elbląga na wybudowanie domu niżej określonego:

1) za grunty rolne osób fizycznych lub niepaństwowych osób prawnych, dla których rolnictwo (ogrodnictwo, sadownictwo bądź inny dział gospodarki rolnej) jest wyłącznym źródłem utrzymania — 4,20 zł (cztery złote i 20 groszy) od metra kwadratowego obszaru przekraczającego wielkość działki normatywnej, a

2) za inne grunty rolne i nierolne w mieście Elblągu — 3,60 zł (trzy złote i 60 groszy) od metra kwadratowego pzekraczającego wielkość działki normatywnej — przyjętą w danej strefie miasta Elbląga na wybudowanie jednorodzinnego domu wolno stojącego.

§ 2.

Odszkodowania z tytułu wywłaszczenia lub przejścia na własność Państwa gruntów w mieście Elblągu ustala się na rzecz uprawnionych osób według następujących zasad:

1) gdy wywłaszczeniu lub przejściu na własność Państwa podlega całość gruntów danego właściciela bądź współwłaścicieli w tym mieście, wówczas
   a) za obszar gruntu równy wielkości jednej działki normatywnej przyjętej w danej strefie miasta Elbląga na wybudowanie jednorodzinnego domu wolno stojącego odszkodowanie ustala się — w myśl art. 8 ust. 8 pkt 1 lit. a powołanej ustawy — w wysokości 5—10% kosztów wybudowania pięcioizbowego domu jednorodzinnego, ustalonych w § 1 wyżej powołanego rozporządzenia w kwotach zróżnicowanych odpowiednio do wielkości miasta Elbląga oraz według jego stref, na które to strefy miasto Elbląga dzieli się jak w § 3 i w załączniku do niniejszego zarządzenia;
   b) za pozostały obszar gruntu przekraczający wielkość działki normatywnej, o której mowa pod lit. a, odszkodowanie określa się według odpowiedniej stawki odszkodowań ustalonej w § 1 niniejszego zarządzenia;
   c) za grunt o obszarze mniejszym od dopuszczalnej wielkości najmniejszej działki pod budowę domu jednorodzinnego (któregokolwiek typu) ustala się odszkodowanie proporcjonalne do kwoty odszkodowania — obliczonej w myśl zasady oznaczonej lit. a — za działkę normatywną tam określoną;

2) gdy wywłaszczeniu lub przejściu na własność Państwa podlega część gruntów danego właściciela lub współwłaścicieli w mieście Elblągu a pozostała w nim część gruntów ma obszar nie mniejszy od wielkości działki normatywnej przyjętej w tym mieście pod budowę jednorodzinnego domu wolnostojącego, wówczas odszkodowanie za wywłaszczoną lub przechodzącą na własność Państwa część gruntów określa się według odpowiedniej stawki odszkodowań ustalonej w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

Dla celów związanych z ustaleniem odpowiednio zróżnicowanych odszkodowań określonych w poprzedzających przepisach niniejszego zarządzenia, dzieli się miasto Elbląg na strefy: centralną, pośrednią i peryferyjną, których położenie i granice określa się w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Odszkodowanie z tytułu wywłaszczenia lub przejścia na własność Państwa w mieście Elblągu niepaństwowych gruntów rolnych osób utrzymujących się wyłącznie z rolnictwa (ogrodnictwa, sadownictwa, lub innego działu gospodarki rolnej) nie może przekroczyć ceny kształtującej się na obszarze tego miasta w obrocie gruntami między rolnikami — a odszkodowanie za wszelkie inne grunty niepaństwowe w mieście Elblągu nie może przekroczyć przeciętnej ceny rynkowej gruntów na obszarze miasta Elbląga.

§ 5.

Stawki odszkodowań ustanowione w § 1 oraz zasady przytoczone w § 2 i § 4 niniejszego zarządzenia stosuje się w mieście Elblągu zarówno w przypadkach wywłaszczenia nieruchomości na podstawie wyżej powołanej ustawy i w przypadkach przejścia na własność Państwa nieruchomości niepaństwowych lub ich części na terenach budownictwa jednorodzinnego bądź zagrodowego w tym mieście na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192 ze zm. w Dz. U. z 1973 r. Nr 48, poz. 282 — art. 4) a ponadto wskazane stawki i zasady stosuje się również do ustalania cen nieruchomości niepaństwowych nabywanych na własność Państwa w drodze umów sprzedaży (nabycia) przewidzianych w art. 6 ust. 1 powołanej ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

§ 6.

Cena nieruchomości nabytych przez Państwo ustalona w umowach notarialnych oraz wysokość odszkodowań ustalona w ostatecznych decyzjach o odszkodowaniu wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia nie ulega zmianie.

§ 7.

Traci moc zarządzenie Nr 18 Prezydenta Miasta Elbląga z dnia 18 lutego 1974 r. w sprawie ustalenia stawek odszkodowań z tytułu wywłaszczenia, nabycia lub przejścia na własność Państwa niektórych gruntów niepaństwowych w mieście Elblągu (Dz. Urz. WRN Nr 4, poz. 19).

§ 8.

1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go na tablicach ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Elblągu.
2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Prezydent Miasta
w/z
Z. Wąs
Zastępca Prezydenta

Załącznik do zarządzenia Nr 38/74 Prezydenta Miasta Elbląga z dnia 18 czerwca 1974 r.

Podział miasta Elbląga na strefy dla celów związanych z ustaleniem odszkodowań z tytułu wywłaszczenia, nabycia lub przejścia na własność Państwa niektórych gruntów niepaństwowych w mieście Elblągu.

I

Strefa centralna obejmuje tereny położone w granicach przebiegających ulicami:
ulicą Wybrzeżną do ulicy Wałowej, ulicą Wałową do ulicy Stoczniowej, ulicą Stoczniową do torów kolejowych, torami kolejowymi do ulicy Ratuszowej, ulicą Ratuszową do ulicy Trybunalskiej, ulicą Trybunalską do ulicy 1 Maja, ulicą 1 Maja do ulicy Parkowej, ulicą Parkową do Placu Grunwaldzkiego, Placem Grunwaldzkim, Aleją Tysiąclecia do ulicy Wybrzeżnej.

II

Strefa pośrednia obejmuje tereny nie zaliczone do strefy centralnej, położone w granicach przebiegających uli-

cami: ulicą Obrońców Pokoju do ulicy Robotniczej, ulicą Robotniczą do ulicy Krakusa, ulicą Krakusa z wyłączeniem stadionu sportowego do ulicy Dzierżyńskiego, ulicą Dzierżyńskiego do ulicy Robotniczej, ulicą Robotniczą do torów kolejowych, od Alei Tysiąclecia ulicą Bocianią do ulicy Czerniakowskiej, ulicą Czerniakowską do ulicy Malborskiej, uilcą Malborską do rzeki Kumieli, rzeką Kumielą do Alei Grunwaldzkiej, Aleją Grunwaldzką do ulicy Sadowej, ulicą Sadową do ulicy Generała Bema, ulicą Generała Bema do ulicy Saperów, ulicą Saperów do ulicy Podchorążych, do ulicy Tadeusza Kościuszki, ulicą Tadeusza Kościuszki do ulicy Wspólnej, ulicą Wspólną do ulicy Sienkiewicza, ulicą Sienkiewicza do ulicy Górnośląskiej, ulicą Górnośląską do ulicy Traugutta, ulicą Traugutta, Moniuszki do ulicy Szymanowskiego, ulicą Szymanowskiego do ulicy Armii Czerwonej, od ulicy Armii Czerwonej ulicą Pionierską do ulicy Fałata, ulicą Fałata do ulicy 22 Lipca, ulicą 22 Lipca do ulicy Pułkownika Dąbka, ulicą Pułkownika Dąbka do ulicy Obrońców Pokoju.

III

Strefa peryferyjna obejmuje pozostałe tereny miasta Elbląża, nie zaliczone do innych stref wyżej określonych.

71

ZARZĄDZENIE Nr 94/74

Naczelnika Powiatu w Starogardzie Gdańskim

z dnia 21 czerwca 1974 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Osiek na obszarze gminy Osiek w powiecie starogardzkim.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarach wsi na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że na podstawie art. 8 ust. 1—3 powołanej ustawy we wsi Osiek przechodzą na własność Państwa grunty o obszarze 6854 m^2, stanowiące własność Władysława Englera, wpisane do księgi wieczystej k.w. TKVII k 461, oznaczone w rejestrze gruntów 178 na karcie 3 mapy geodezyjnej — jako działka nr 547/1 — przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe planem zagospodarowania przestrzennego wsi Osiek.

§ 2.

Odszkodowanie za grunty przejęte na własność Państwa określone w § 1 — podwyższone o 200% uchwałą Nr 95/832/72 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 14 sierpnia 1972 r. (Dz. Urz. WRN Nr 21, poz. 207) — ustali i wypłaci według właściwych przepisów Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Powiatowego w Starogardzie Gdańskim.

§ 3.

Objęcie w faktyczne władanie Państwa gruntu przejętego na jego własność we wsi Osiek (§ 1) nastąpi w terminie określonym obwieszczeniem przez Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Powiatowego w Starogardzie Gdańskim.

§ 4.

Wykonanie zarządzenia powierza się Wydziałowi Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu Urzędu Powiatowego w Starogardzie Gdańskim.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Naczelnik Powiatu
M. Kaczan

72

ZARZĄDZENIE Nr 65/74

Prezydenta Miasta Gdańska

z dnia 24 czerwca 1974 r.

w sprawie obniżenia cen niektórych domów jednorodzinnych i lokali sprzedawanych przez Państwo w mieście Gdańsku

Na podstawie § 4 i § 17 ust. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (jednolity tekst w Dz. U. z 1973 r. Nr 20, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Na zasadach i w przypadkach określonych w § § od 1—3 niniejszego zarządzenia a uzasadnionych sytuacją majątkową osób nabywających od Państwa w mieście Gdańsku budynki i lokale określone w niniejszym paragrafie:

1) mogą być obniżone w granicach do 60% ceny następujących budynków i lokali ze starego budownictwa (wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w tym mieście sprzedawanych przez Państwo:

a — domów jednorodzinnych,
b — małych domów mieszkalnych i lokali w tych domach,
c — zabudowań gospodarczych przynależnych do domów (lokali) określonych pod lit. a i b,
d — budynków przeznaczonych na pomieszczenia warsztatów rzemieślniczych,
e — budynków związanych z gospodarstwem rolnym (hodowlanym, ogrodniczym) a ponadto

2) mogą być obniżone w granicach do 30% ceny następujących budynków i lokali z nowego budownictwa (wybudowanych po dniu 1 stycznia 1950 r.) w mieście Gdańsku, sprzedawanych przez Państwo:

a — domów jednorodzinnych i
b — lokali w małych domach mieszkalnych (z udziałem we współwłasności niepodzielnych części takiego domu).

§ 2.

Ceny określonych w § 1 domów i lokali w mieście Gdańsku sprzedawanych przez Państwo w trybie i według zasad ustanowionych właściwymi przepisami o gospodarce terenami w miastach — obniża się tylko na skutek wniosków osób ubiegających się o nabycie własności takich budynków lub lokali, jeżeli dana osoba należy do ludności pracującej i zachodzą inne przesłanki dla odpowiedniego obniżenia ceny budynku, lub lokali (§ 1) wymagane przepisami § § 1—3 niniejszego zarządzenia.

§ 3.

1. W granicach określonych w § 1 w przypadkach uzasadnionych majątkową sytuacją nabywców budynków lub lokali, o których mowa w § 1 i § 2, obniża się ich ceny, kierując się wytycznymi zawartymi w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Korzystanie z obniżki ceny budynku lub lokalu (§ 1 i § 2) udzielonej jego nabywcy w myśl ust. 1 następuje przy spłacaniu rat tej ceny przez ich procentowe zmniejszenie określone w decyzji.

3. Obniżki, o których mowa w ust. 1 i 2, mają charakter osobisty, jednakże dotyczą one małżonka, dzieci i rodziców nabywcy. Inny jego następca prawny nie korzysta z obniżki udzielonej poprzednikowi prawnemu, może jednak ubiegać się o udzielenie odpowiedniej obniżki w odrębnym postępowaniu administracyjnym, w którym stosuje się odpowiednio przepisy § § 1—3 niniejszego zarządzenia. W razie nie uzyskania obniżki następca prawny nie będący małżonkiem, dzieckiem lub rodzicem nabywcy (poprzednika prawnego) uiszcza dalsze raty w pełnej wysokości.

4. Nabywcy nie należącemu do kategorii osób, których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę lub uposażenie albo krajowa emerytura, renta lub podobne im świadczenia, obniżka przewidziana w poprzedzających ustępach może być udzielona tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Prezydenta Miasta Gdańska.

Zgoda Prezydenta Miasta wymagana jest również na udzielenie obniżki z odstępstwem od wytycznych, o których mowa w ust. 1. Odstępstwa te nie mogą jednakże naruszać przepisów rozporządzenia wymienionego na wstępie niniejszego zarządzenia ani też innych przepisów prawnych.

§ 4.

Ceny lokali w domach wielomieszkaniowych określonych w § 17 powołanego na wstępie rozporządzenia — sprzedawanych przez Państwo jako przedmiot odrębnej własności najemcom będącym osobami fizycznymi na terenie miasta Gdańska obniża się o 10% w stosunku do cen wynikających z odpowiednich stawek (ryczałtowych) określonych w tabeli stanowiącej załącznik do powołanego rozporządzenia (Dz. U. z 1973 r. Nr 20, poz. 118) osobom, które złożą wnioski o nabycie lokali do dnia 30 grudnia 1975 r.

§ 5.

1. Niniejsze zarządzenie dotyczy obniżenia ceny tych budynków i lokali, które są określone w § § 1—2 oraz w § 4 a nie dotyczy innych budynków, lokali lub też gruntów.

2. Niezależnie od obniżki cen budynków określonych w § § 1—2 i w § 4 niniejszego zarządzenia byli żołnierze, uczestnicy kampanii wrześniowej i walk partyzanckich, więźniowie polityczni oraz pozostałe po nich wdowy i sieroty, o których mowa w § 5, powołanego rozporządzenia w zakresie i na warunkach określonych tym przepisem, korzystają z przewidzianej zniżki 10% ceny sprzedawanych przez Państwo domów mieszkalnych ze starego budownictwa oraz 10% opłat rocznych za użytkowanie wieczyste parceli przydomowej.

§ 6.

Traci moc zarządzenie Nr 14/70 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 22 grudnia 1970 r. w sprawie obniżenia cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w mieście Gdańsku (Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1971 r. Nr 2, poz. 13).

§ 7.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Gdańsku.

2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Prezydent Miasta
A. Kaznowski

Załącznik do zarządzenia Nr 65/74 Prezydenta Miasta Gdańska z dnia 24 czerwca 1974 r.

W Y T Y C Z N E

Prezydenta Miasta Gdańska dotyczące obniżenia cen niektórych domów jednorodzinnych i lokali sprzedawanych przez Państwo w mieście Gdańsku.

Przy sprzedaży przez Państwo domów jednorodzinnych i lokali w mieście Gdańsku w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców obniża się ceny tych domów i lokali według następujących wytycznych i kryteriów:

Lp	Średnie wysokości miesięcznych dochodów netto przypadające na członka rodziny nabywcy prowadzącej wspólnie z nim gospodarstwo domowe	Procentowe obniżki cen określonych domów i lokali udzielane ich nabywcom przy dochodach podanych w kolumnie 2	
		ze starego budownictwa	z nowego budownictwa
1	2	3	4
1	do 900,— zł miesięcznie	50—60%	
2	od 901 do 1100 zł miesięcznie	40—50%	30%
3	od 1101 do 1300 zł miesięcznie	30—40%	20%
4	od 1301 do 1500 zł miesięcznie	20—30%	10%
5	ponad 1.500 zł miesięcznie	powyższych obniżek w zasadzie nie udziela się	

Udzielając wspomnianych wyżej obniżek w granicach określonych w kolumnach 3 i 4, prócz wysokości dochodów podanych w kolumnie 2 tabeli zamieszczonej wyżej — bierze się pod uwagę między innymi:

— czy nabywca będący najemcą lokali w danym budynku używa go z należytą starannością i zgodnie z jego przeznaczeniem oraz czy przeprowadzał własnym kosztem drobne naprawy i ponosił wydatki związane z odnawianiem lokali (art. 7 ust. 1 Prawa lokalowego w Dz. U. z 1962 r. nr 47, poz. 227),

— dogodność usytuowania (położenie) danego budynku lub lokalu oraz

— czy nabywca należy do kategorii osób zasłużonych dla Narodu i Państwa Polskiego (chociażby nie należał on do żadnej z kategorii osób określonych w § 5 rozporządzenia ogłoszonego w Dz. U. z 1973 r. Nr 20, poz. 118, korzystających z obniżki, o której mowa w tym przepisie).

Obniżka przewidziana w niniejszych wytycznych może być udzielona tylko na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie domu, lokalu, o których mowa w tych wytycznych.

73

Z A R Z Ą D Z E N I E Nr 68/74

Prezydenta Miasta Gdańska

z dnia 27 czerwca 1974 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowych szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego Osowy II i Osowy III b. na terenie miasta Gdańska

Na podstawie art. 23 ust. 2 w związku z art. 24, 25 ust. 1 i art 41 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się miejscowe szczegółowe plany zagospodarowania przestrzennego:

1. Osowy II, składający się z:
   a) części graficznej w skali 1 : 1000,
   b) części opisowej, obejmującej tekst planu, który stanowi jego integralną część,
2. Osowy III b, składający się z:
   a) części graficznej w skali 1 : 1000,
   b) części opisowej, obejmującej tekst planu, który stanowi jego integralną część.

§ 2.

Kierownik Wydziału Gospodarki Komunalnej , Przestrzennej i Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Gdańsku:

1) spowoduje wywieszenie odpisów niniejszego zarządzenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego i Urzędu Dzielnicowego Gdańsk-Wrzeszcz oraz ogłoszenie w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu planu, o którym mowa w § 1,
2) umożliwi zainteresowanym zaznajomienie się z zasadami tego planu i udzieli im odpowiednich informacji o nim, zgodnie z wymogami wynikającymi z art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Prezydent Miasta
A. Kaznowski

74

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 2

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 6 czerwca 1974 r.

w sprawie zmiany zarządzenia porządkowego Nr 4 dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego, dotyczącego akwenów morskich zamkniętych dla żeglugi.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 5 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym Nr 4 dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie akwenów morskich zamkniętych dla żeglugi (Dz. Urz. WRN w Gdańsku, Nr 21, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

1. § 1 otrzymuje brzmienie:

„§1.1. Zabrania się wchodzenia statkom obcych bander na akweny morskie czasowo zamknięte dla żeglugi; określone w wykazie stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia.

2. Zabrania się wchodzenia statkom na akweny morskie okresowo zamykane dla żeglugi, określone w wykazie stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia — w czasie ich zamknięcia.

3. Zakazy wymienione w ustępach poprzedzających nie dotyczą statków udających się na zamknięty akwen dla ratowania innych statków lub schronienia się w niebezpieczeństwie”.

2. W załączniku Nr 1 do zarządzenia zmienia się współrzędne geograficzne Akwenu A na następujące:

szerokość	długość
54°42,20'N	18°41,30'E
54°44,30'N	18°44,80'E
54°39,50'N	18°52,00'E
54°35,80'N	18°51,50'E
54°35,47'N	18°49,71'E
54°35,65'N	18°48,63'E

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
w/z
mgr L. Górecki
Zastępca dyrektora
d/s Administracji Morskiej

75

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 3

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 6 czerwca 1974 r.

w sprawie zmiany zarządzenia porządkowego Nr 5 dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego, dotyczącego ograniczenia zawinięć i postoju statków obcych bander w porcie Hel.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym Nr 5 dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 29 marca 1963 r. w sprawie ograniczenia zawinięć i postoju statków obcych bander w porcie Hel (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 5, poz. 41) ust. 1 § 6 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się statkom obcych bander zachodzenia i kotwiczenia na akwenie ograniczonym lądem otaczającym Zatokę Pucką oraz liniami łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych:

54°32,40'N	18°33,90'E	lewe światło wejścia
54°35,47'N	18°49,71'E	północnego do portu
54°35,65'N	18°48,63'E	Gdynia”

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
w/z
mgr L. Górecki
Zastępca dyrektora
d/s Administracji Morskiej

WARUNKI PRENUMERATY

Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku w roku 1971:
Opłata za prenumeratę wynosi:

roczna — 18 zł (ze skorowidzem)
półroczna — 10 zł (bez skorowidzu)

Opłatę należy uiścić z góry, przed okresem prenumeraty, na konto Nr 351-94/2/62 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku" w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

W przypadku nieotrzymania kolejnego numeru, reklamacje należy składać w Administracji Dziennika w ciągu 7 dni, licząc od otrzymania następnego numeru.

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Ckopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384.
Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8 do godz. 16; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8 do godz. 15, w soboty — od godz. 8 do godz. 13.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).
Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczaniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty, Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.
Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedynczego egzemplarza (numeru) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie) wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną — stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 2,70 Zakł. Graficzne w Gdańsku Oddz. w Gdyni. Zam. 2617 K-7.